

Sygnatura akt I C 601/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 22-05-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Bartosik

po rozpoznaniu w dniu 22-05-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.
przeciwko M. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

I C 601/17

UZASADNIENIE

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w dniu 21.09.2016 r. wystąpił przeciwko M. P. o zapłatę kwoty 512,76 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że 21.07.2012 r. pozwana zawarła umowę pożyczki z (...) Finanse Sp. z o.o. Z uwagi na niedotrzymanie przez pozwaną warunków umowy, została ona wypowiedziana. W dniu 30.12.2014 r. (...) Finanse Sp. z o.o. i J. R. zawarli z (...) S.A. z siedzibą we W. (dawnej (...) Finanse S.A.) umowę sprzedaży udziałów. W ten sposób (...) S.A. z siedzibą we W. (dawnej (...) Finanse S.A.) nabyła całość udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. Następnie w tym samym dniu tj. 30.12.2014 r. (...) Finanse Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z (...) S.A. z siedzibą we W. (dawnej (...) Finanse S.A.) umowę zbycia ogółu praw i obowiązków komandytariusza w spółce komandytowej (...) Sp. z o.o. Sp.k. jaki przysługiwał jej w tej spółce. (...) spółka komandytowa dysponowała wierzytelnością dochodzoną w przedmiotowym postępowaniu, jako że wierzytelność ta stanowiła wkład wniesiony tytułem aportu do spółki komandytowej przez Tempo Finanse Sp z o.o. Szczegółowy wykaz wierzytelności stanowiących wkład do spółki określa umowa spółki komandytowej, będąca również integralną częścią umowy zbycia ogółu praw i obowiązków komandytariusza. Następnie przedmiotowa wierzytelność na skutek umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 4.02.2015 r. została zbyta przez (...) Sp. z o.o. Sp.k. na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W. (dawnej (...) Finanse S.A.). Dalej 30.06.2015 r. (...) S.A. z siedzibą we W. (dawnej (...) Finanse S.A.) scedowała przedmiotową wierzytelność na rzecz powoda.

Powód podał, że na dochodzoną kwotę składają się: 376,36 zł należności głównej, 93,95 zł odsetek umownych naliczonych przez pierwotnego wierzyciela, 27,22 zł odsetek ustawowych naliczonych za okres od 5.02.2015 r. do 31.12.2015 r., 15,23 zł odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych przez powoda za okres od 1.01.2016 r. do 20.09.2016 r.

Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) postanowieniem z 2.01.2017 r. przekazał sprawę tutejszemu Sądowi.

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie. Przesyłka zawierająca odpis pozwu, załączników oraz wezwanie na rozprawę został jej doręczona przez awizo.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 21.07.2012 r. pozwana M. P. zawarła z (...) Finanse Sp. z o.o. umowę pożyczki kwoty 1.000 zł, zobowiązując się do zwrotu kwoty 1.938,13 zł.

(dowód: wniosek o pożyczkę k. 20v-21v, umowa pożyczki i regulamin k. 19-20)

W dniu 30.12.2014 r. (...) Finanse Sp. z o.o. i J. R. zawarli z (...) Finanse S.A. umowę sprzedaży udziałów.

(dowód: umowa z 30.12.2014 r. k. 27-28)

W dniu 30.12.2014 r. (...) Finanse Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z (...) Finanse S.A. umowę zbycia ogółu praw i obowiązków komandytariusza w spółce komandytowej (...) Sp. z o.o. Sp.k.

(dowód: umowa z 30.12.2014 r. k. 37-38)

W dniu 4.02.2015 r. (...) Sp. z o.o. Sp.k. zawarł z (...) Finanse S.A. umowę przelewu wierzytelności.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z 4.02.2015 r. k. 22-23)

Dnia 30.06.2015 r. (...) Finanse S.A. zawarła umowę przelewu wierzytelności z powodem. Umowa została zawarta pod warunkiem zawieszającym – zapłaty ceny (z par. 2 tej umowy).

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z 30.06.2015 r. k. 55-55v)

Stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych dokumentów, którym Sąd w całości dał wiarę.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione podlega oddaleniu.

Powód nie wykazał, że dochodzona wierzytelność była przedmiotem powoływanych przez niego umów, w tym umów przelewu wierzytelności.

Do umowy sprzedaży udziałów z 30.12.2014 r. nie dołączono jakiegokolwiek, załącznika, wykazu, czy zestawienia, z którego mogłoby wynikać, iż wśród aktywów spółki dokonującej sprzedaży udziałów istniała wierzytelność dochodzona w przedmiotowym, postępowaniu.

Jeśli chodzi o umowę zbycia ogółu praw i obowiązków komandytariusza w spółce komandytowej (...) Sp. z o.o. Sp.k. z 30.12.2014 r., to jak wynika z treści tego dokumentu, załącznikiem do umowy miały być między innymi lista dokumentów spółki przekazana nabywcy oraz wykaz wierzytelności na dzień 24.10.2014 r. Powód nie przedłożył żadnego z tych załączników, w szczególności wykazu wierzytelności.

Co do umowy przelewu wierzytelności z 4.02.2015 r., to powód dołączył do niej jakieś załączniki (k. 22-23), ale są one „puste (stanowią niewypełnione rubryki) albo są nieczytelne.

Tak samo jest w przypadku umowy przelewu wierzytelności z 30.06.2015 r. P. przez powoda załączniki (k. 57-58), są „puste (stanowią niewypełnione rubryki) albo są nieczytelne. Nadto umowa ta została zawarta pod warunkiem zawieszającym – zapłaty ceny. Powód zaś nie wykazał, że do zapłaty ceny doszło.

Z kolei kart 60-63 akt stanowią jakieś załączniki/wykazy; nie zostały one jednak dołączone do żadnej z powoływanych przez powoda umów. Nie sposób zatem ustalić, do jakich umów się odnoszą.

W świetle powyższego oraz także z uwagi na fakt, iż fragmenty kserokopii pieczęci znajdujących się na złączeniach poszczególnych dokumentów wskazują, że mogły one być dowolnie łączone i rozłączane, należy stwierdzić, iż powód nie wykazał nabycia wierzytelności dochodzonej w przedmiotowym postępowaniu.

Podkreślić należy, że w procesie cywilnym to strony mają obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co jest potwierdzeniem reguły z art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Konsekwencją regulacji ujętych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. jest nie tylko obowiązek popierania wysuwanych twierdzeń stosownymi dowodami, ale przede wszystkim ryzyko niekorzystnego rozstrzygnięcia dla strony, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, że obowiązek udowodnienia istnienia wierzytelności oraz jej wysokości, a także skutecznego dokonania cesji wierzytelności dochodzonej w przedmiotowym postępowaniu, spoczywał na stronie powodowej, bowiem to ona z faktów tych wywodziła swoje roszczenie o zapłatę. Zgodnie zaś z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydyktoryjności, Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96). W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Zaznaczyć jeszcze należy, iż bezczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie nastęrczających się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, ze stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, opubl: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30). Kontrola w tym przedmiocie powinna dotyczyć zwłaszcza tego, czy nie wchodzi w grę nadużycie prawa podmiotowego według art. 5 k.c. (por. Komentarz do k.p.c. pod redakcją K. Piaseckiego, tom I, Wydawnictwo Beck, Warszawa 1996, s 1033-1034).

Zatem orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Porada - Łaska